

Evangelikus hírlevél

A BAKONYCSERNYEI – SÚRI EVANGÉLIKUSOK KIADVÁNYA.

A TARTALOMBÓL

A 2018 évi választásokról
Igy emlékeztünk, reformáció 500
Egyházmegyei Focikupa 2017.
Nagyvelegi hírek
Munkaerőhiány az egyházban

XVIII. ÉVFOLYAM III. SZÁM. 2017. DECEMBER

Isten éltesse és áldja a 100 éve független Finnországot!

December 6-a nem csupán a Mikulás ünnepe! A finn parlament éppen 100 esztendővel ezelőtt december 6-án kiáltotta ki az ország elszakadását Oroszországtól. Finnország 1154 óta svéd uralom alatt állt, 1809-től a függetlenség kikiáltásáig a cári Oroszország önálló Finn Nagyhercegsége volt.

December 6-án felvonják az állami lobogót a Tähtitorni-dombon. A finn településeken istentiszteleteken adnak hálát az ország függetlenségéért. Évenként más-más városban nagyszabású katonai parádét tartanak. A hadseregben e napon történik meg a tartalékosok és a hivatásos katonák előléptetése. Este 6 órakor a házakban leoltják a villanyt, két kék-fehér gyertyát helyeznek el az ablakokba, azon katonák emlékére, akik a finn függetlenségért harcoltak az orosz elnyomás idején.

December 6-án este az elnöki palotában a köztársasági elnök függetlenség napi fogadást ad, amelyen a politikai élet képviselői, diplomaták, egyházi vezetők, élsportolók, továbbá az ország háborús veteránjai alkotják a meghívottak körét. Ezt az eseményt minden évben előben közvetíti a televízió. Ezen a napon jótékonyági szervezetek a Hakaniemi téren rendeznek ünnepséget a kevésbé szerencséseknek, általában ingyenes ételosztással.

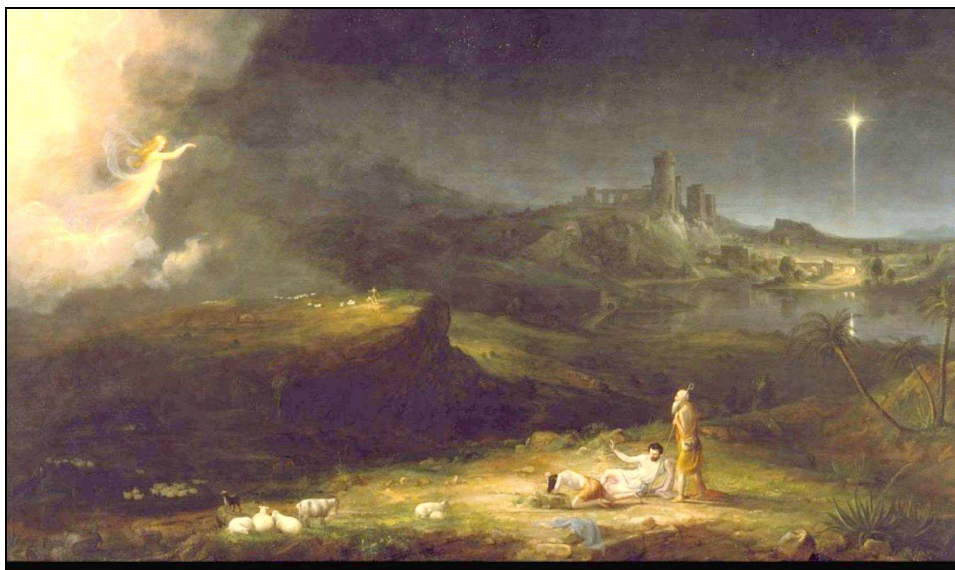
Hyvää Itsenäisyyspäivää! Boldog függetlenség napját kedves barátaink: Helsinkiben, Nivalában, Valkealában, és Haapavesiben!

Onnellinen se kansa, jonka jumala on Herra, kansa, jonka Herra on omakseen valinnut. Psalmi 33,12 Boldog az a nemzet, amelynek Istene az Úr, az a nép, amelyet tulajdonául kiválasztott! Zsolt 33,12

Karácsonyi öröm

„Ne féljete, mert íme nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. (Lk 2, 10-11)”

Isten közel jött hozzánk egy kisgyermekben az ő szeretett fiában, Jézusban. Istennek úgy tetszett, hogy ennek örömhírét először a pásztoroknak, a hideg éjszakában kint lévő, szegény embereknek jelentette ki. akik csendben tudtak örködni, míg a körülöttük lévő világ aludt. Mai harsogó világunkban meghalljuk-e a nekünk is szóló angyali üzenetet? Tudunk-e örülni a karácsonynak? Áthatja-e szívünket a csoda: Az Isten emberré lett. Isten szeretete a földre költözött őáltala és őbenne. Amikor a szeretet ünnepéről harsog a média, akkor nyugodtan hozzátelhetjük, igen, az Isten szeretetének ünnepe a karácsony. Ha ezt megértjük és szívünkkel megérezzük, akkor lehet számunkra is öröm a karácsony. Induljunk el a pásztorok útján, akik talán először hitték is meg nem is, az angyali jelenést. Mindenesetre tudni akarták, meg akartak róla győződni, hogy igazat mondtak-e az angyalok. Mi is így vagyunk sokszor Isten ígéjével, szeretnénk hinni, de nagy bennünk a kétely. Ha teljes bizonyosságra vágysz testvérem, Te is menj el egészen Jézusig! Indulj el az ige útján! Akár a templom csendjében, akár odahaza. Ismerd meg őt, hiszen szeretetét neked is felkínálja.

A karácsony öröme akkor lehet a miénk, ha odafigyelünk az isteni üzenet lényegére. Annak megtapasztalására, hogy szeretetet adni jó dolog, még akkor is, ha nem kapunk érte viszonzást. Szeretet adni másoknak, öröm. Nem csupán a jó cselekvéséért, hanem annak megtapasztalásáért például, ha mosolyra fakasztottunk egy idős, megfáradt embert, vagy hozzásegítettük nélkülöző embertársainkat egy-egy ruhával, cipővel és ennivalóval életük terheinek elhordozásához. Isten szeretetét azért hozta le a földre, hogy kézzelfoghatóvá váljék, milyen gondoskodó Atya ő. Karácsonykor ez a szeretet csillapítsa le szívünkben a haragos indulatokat. Oszlassa a vitát és a veszekedés hangjait szülő és gyermek között, férj és feleség között, népek és nemzetek közt. „Ne féljete” - mondja az angyal. Hozzáteszem, ne ijedjete meg, és ne kezdjete el kételkedni rögtön Isten valóságában. Induljatok el a pásztorok útján, a megismerés útján Jézus felé. Karácsony öröme akkor lesz teljes, ha átéljük és megtapasztaljuk Isten szeretetét. Ha szívünk kis mécsese lángra lobban arra az üzenetre, amit az angyalok hirdettek meg: „üdvözítő született.” A betlehemi jászolban fekvő gyermekben a pásztorok meglátták megváltó Urukát és Istenüket. Mi azt is tudjuk már azóta, hogy Jézus életét áldozta oda értünk a kereszten, mégis sokunknak homály fedi a látását és nem látjuk meg benne Megváltónkat. Karácsony igazi öröme akkor lesz a miénk, ha egymás helyett Jézust ünnepeljük. Ha nem csak az ünnep körüli készülődés lesz a fontos, hanem maga az ünnepelt.

Szarka Éva

A 2018. évi választásokról

ALAPVETÉS:

Hat évenként általános tisztújítást kell tartani, melynek során – a lelkészek kivételével – újra kell választani az egyházközségi presbitérium tagjait és tisztségviselőit, továbbá újra kell választani az egyházkormányzati szintek közgyűléseinek tagjait és küldötteit. A presbiterek és tisztségviselők, testületi tagok újraválaszthatók. A gyülekezeti elnökség a választók névjegyzékét a választás napját megelőző hetekben nyilvános helyre kifüggeszti pld. hirdető fal. Itt minden választókorú tag meggyőződhet érvényes szavazati jogáról. Amennyiben neve nem szerepel a választási névjegyzékben, úgy a kifüggesztés napjától számított 14 napon belül reklamációval fordulhat az elnökség felé. A reklamációját a 2017. évre vonatkozó egyházfenntartási járulékát befizető bizonylattal támaszthatja alá. Amennyiben jogos igénnyel lépett fel, úgy felkerül a választói névjegyzékbe és részt vehet az esedékes választásokon.

JELÖLŐ - ÉS SZAVAZATSZEDŐ - BIZOTTSÁG:

A jelölő és szavazatszámoló bizottságok mandátuma a ciklus végéig (az új megválasztásáig) tart. Tehát a 2012-es választások során megválasztott bizottság változatlan formában végzi feladatát. A jelölőbizottság a beérkezett ajánlások, valamint saját tagjainak javaslata alapján, többségi szavazással dönt a jelöltek listájára felkerülő személyekről, s ezt írásos indoklással a választó testület elé terjeszti.

A JELÖLÉS HELYI SAJÁTOSSÁGAI:

Gyülekezetünkben a lehető legszélesebb nyilvánosságot kívánjuk megadni a presbiterek és a tisztségviselők jelölésére. A templom bejáratánál elhelyezett jelölőlapok kitöltésével minden választóképes gyülekezeti tag megteheti ajánlását úgy, hogy az itt látható jelölőlapot kitölti és elhelyezi az ott található urnába. Kérjük, a név mellett tüntessék fel a jelöltek pontos címét is.

A PRESBITÉRIUM TAGSÁGA:

A presbitérium teljes tagsága választott tisztségviselőkből és presbiterekből áll, akik kötelesek a Szentírásban foglaltak szerint jó és példamutató életet élni.

A presbiter feladata: Részt vesz az egyházközség lelki, szellemi és anyagi életének szervezésében, irányításában és felügyeletében. Lelkészi állás betöltésénél dönt a lelkész javadalmazásáról, tárgyalja és jóváhagyja az évi költségelőirányzatot, jóváhagyja az éves zárszámadást. Intézkedik az egyházi épületek állagmegóvása, karbantartási munkálatai és hasznosítása ügyében, dönt a kisebb beruházásokról. Határozatlan idejű megbízást ad a nem lelkészi egyházi munkásoknak. El látja az intézményekkel és azok igazgatótanácsaival kapcsolatos feladatait. A presbiter tisztség mellett egyházi tisztségviselőket is választunk.

TISZTSÉGVISELŐK FELADATAI

FELÜGYELŐ

Az egyházközségi felügyelő joga és kötelessége ügyelni az egyházközség működési feltételeire. Segíteni a gyülekezeti munkát, figyelemmel kísérni és irányítani az egyházközség fenntartásában működő oktatási intézmény munkáját. Személyi, anyagi és jogi természetű ügyek intézését.

- A felügyelő a gondnokkal együtt felel az egyházfenntartói járulék rendszeres beszedéséért.
- Kezdeményezi az egyházközség lelkészi, tisztségviselői és alkalmazotti javadalmainak évenkénti rendezését.
- A lelkésszel együtt képviseli az egyházközség érdekeit a felsőbb egyházi szerveknél, (egyházmegye, egyházkerület, országos egyház és az állami önkormányzati szinteken).
- A lelkésszel együtt összehívja, valamint előkészíti a közgyűléseket és a presbiteri gyűléseket, valamint elnöktársával együtt vezeti azokat.
- A felügyelő ügyel az egyházközség működésének feltételeire, figyelemmel kíséri a személyi, anyagi és jogi természetű ügyek intézését.
- A helyi sajátosságok alapján a pénzke-

zelési szabályzatot figyelembe véve köteles a feladatát végezni.

- A gyülekezeti leltár ellenőrzésére a felügyelő és a számvizsgáló bizottság elnöke együttesen jogosult.

MÁSODFELÜGYELŐ

A felügyelő munkájának segítése, - annak akadályoztatása esetén - a felügyelő helyettesítése.

GONDNOK

Az egyházközség anyagi és dologi természetű ügyeinek intézése.

A helyi sajátosságokat figyelembe véve:

- Az egyházi ingatlanok, berendezési tárgyaknak, gépek, eszközök állagának figyelemmel kísérése, azok hibáinak esetén, javításukról, felújításukról gondoskodik, illetve a presbitérium és a közgyűlés előtt kezdeményezi a felújításhoz szükséges anyagi fedezet biztosítását.
- Szervezi a templomkörnyék és az egyház fenntartásában levő temetők gondozását. (Kaszálás, favágás, kerítés, egyéb munkálatok) Szervezi az egyházközség egyéb társadalmi munkáit.
- A pénzkezelési szabályzatnak megfelelően részt vesz az egyházközség ha-

vonkénti pénzügyi elszámolásain. A perselypénzt az alkalmak után, a gondnoki irodában a gondnoknak, másodgondnoknak és a pénztárosnak (legalább 2 személy) kell megszámolni, a perselyfüzetben rögzíteni, valamint aláírásukkal hitelesíteni.

- A gondnok a MEE zsinatának háztartásáról szóló törvénye 2000. évi I. törvényében foglaltaknak megfelelően, a pénztárossal együtt anyagi és büntetőjogi felelősség terhe mellett végzi az egyházközség pénzeszközeinek kezelését.

MÁSODGONDNOK

A gondnok helyettesítése. Az egyházközség anyagi és dologi természetű ügyeinek intézése.

A helyi sajátosságokat figyelembe véve, így a másodgondnok feladatai:

- Az egyházi ingatlanok, berendezési tárgyaknak, gépek, eszközök állagának figyelemmel kísérése, azok hibáinak esetén, javításukra vonatkozó javaslattétel a gondnok és az elnökség felé. Figyelemmel kísérik a templomkörnyék és az egyház fenntartásában levő temetők gondozását. A gyülekezeti tagok leg-

szélesebb körének bevonásával szervezik a társadalmi munkákat a gyülekezetben (bontási és felújítási munkák kasszáls, favágás, téli tüzelő fatárolóba való bekészítése, egyéb munkálatok).

PÉNZTÁROS

A gyülekezeti pénztáros az egyházköz-ség pénzkezelését és gazdasági ügyinté-zését végzi.

A helyi sajátosságok alapján a pénzke-zelési szabályzatban rögzítetteknek meg-felelően köteles feladatát végezni.

- Pénztári órák: Minden istentiszteleti al-kalom előtt és után (45-45 perc).

- A pénzkezelési szabályzatnak megfele-

lően a lelkési hivatalban befizetett egyházfenntar-tási járulék, adomány és egyéb befizetések admi-nisztrálása után a nála befolyt összegeket a pénztári órák végén átad-ja a házipénztár részére. Az átadott pénzösszeget számozott lapú hitelesí-tett könyvben (perselyfü-zet) rögzítik és az átadó, átvevő azt aláírásukkal igazolják. A perselypénzt az alkalmak után, a gondnoki irodában a gondnokoknak és pénztá-roznak (legalább 2 sze-mély) kell megszámolni és a fent említett könyv-ben rögzíteni, és aláírá-sukkal hitelesíteni.

- A havi elszámolások al-kalmával, a pénztári órá-kon kívüli be és kifizeté-sekről elszámoltatja a presbitereket és a lelké-szeket, a pénztári órák, gyülekezeti alkalmak per-selypénzeinek, bevételei és a gyülekezet pénztári kiadásai alapján, a gond-nokkal együtt elkészíti a gyülekezeti házipénztári bevételeinek és kiadásai-nak az egyenlegét, a hó végi pénzkészlet címletek szerinti bontásban kigyűjti és a havi for-galmat a pénztárkönyvben rögzíti. Az előreláthatóan felhasználásra nem kerü-lő pénzeszközöket a folyószámlára tör-ténő befizetésre utalja.

- Az év végén összeállítja a számlarend-nek megfelelően a gyülekezet zár-számadását a presbitérium részére, el-

fogadásra előterjeszti.

- Szükség esetén egyeztet a számvevő-székekkel.

- A pénztáros szolgálatának végzése közben köteles a pénztárosi tevékeny-ségével kapcsolatosan tudomására ju-tott titkokat megőrizni. MEE zsinatának háztartásáról szóló törvénye 2000. évi I. törvényében foglaltaknak megfelelően, a gondnokkal együtt: „Az egyházköz-ség pénztárosa anyagi és büntetőjogi fele-lősség terhe mellett végzi az egyház-köz-ség pénztárának kezelését.” Köteles a Szentírásban foglaltak szerinti jó, pél-damutató és erkölcsös életet élni.

méretű lefűzhető irattartóban kell tar-tani. A tárolás helye a Lelkészi Hivatal.

- A presbiteri ülések és a közgyűlések határozatait sorszámozva külön lefűz-hető irattartóban kell elhelyezni.

- A határozathozatalok formai követelmé-nyei: Sorszám/évszám; dátum; határo-zat témája.

- A jegyzőkönyvek, határozatok elektroni-kus úton készült változatait évenkénti bontásban floppy lemezen, valamint az egyházköz-ség számítógépén külön könyvtárban is elérhetően kell tárolni.

- A felügyelő, másodfelügyelő és a gond-nok akadályoztatása esetén a lelkésszel

együtt ellátja az elnöklési teendőket.

- Örökdik a törvényes rend betartásán.

MÁSODJEGYZŐ

A jegyző akadályoztatása esetén annak he-lyettesítése. Feladatai azo-nosak a jegyzőjével.

SZÁMVEVŐSZÉKI ELNÖK

A három-héttagú választott számvevőszékkel az egy-házköz-ség pénzkezelését és számadásait ellenőrzi, arról jelentést tesz, illetve szükség esetén eljár.

A helyi sajátosságok alap-ján a pénzkezelési szabály-zatot, iratkezelési szabály-zatot, leltározási szabályza-tot figyelembe véve köteles a feladatát végezni.

- Az ellenőrzésre jogosult számvevőszék évente legalább két alkalommal – a félév és az év lezárá-sakor – tart ellenőrzést és erről a presbitérium előtt beszámol.

- A leltározást a leltározó bizottság végzi, melynek tagjai a lelkész, a gond-nok, a presbitérium és a számvizsgáló bizottság 1-1 tagja.

- A leltár ellenőrzésére a felügyelő és a számvizsgáló bizottság elnöke együttesen jogosult.

- A számvevőszéki elnök szolgálatának végzése közben köteles az ellenőrzé-sek során tudomására jutott anyagi jel-legű titkokat bizalmasan kezelni. A Szentírásban foglaltak szerinti jó, pél-damutató és erkölcsös életet élni.

JELÖLŐLAP

Bakonycsérnyei Evangélikus Egyházköz-ség 2018. évi általános tisztújításhoz.

Tisztség	Ajánlott személy neve	Cím (Utca)
Felügyelő		
Másodfelügyelő		
Gondnok		
Másodgondnok		
Pénztáros		
Jegyző		
Másodjegyző		
Számvevőszéki elnök		
Számvevőszéki tag		
Presbiter		
Egyházmegyei küldött		

JEGYZŐ

A közgyűlések, képviselő-testületi ülé-sek, valamint a presbiteri ülések jegyző-könyveinek vezetése.

A helyi sajátosságok alapján, az iratke-zelési szabályzatot figyelembe véve kö-telek a feladatát végezni.

- Az egyházköz-ség hitelesített jegyző-könyveit (presbiteri és közgyűlések) A4

Igy emlékeztünk, reformáció 500

Még 2016 márciusában gyülekezetünk hírlevelében közzétettük reformációi programunkat, amely nem kizárólag a jubileumi évre korlátozódott, de kétségtelenül ekkor történt a legtöbb esemény.

Lelki, szellemi fizikai építkezést tűztünk ki célul magunk elé. Most szeretnék számot adni róla mi valósult meg belőle.

Valójában a legnehezebb azt megmérni, ki hol tart éppen lelki fejlődésében és istenkapcsolatában. Bár az előrelépésnek mindig látható jelei vannak. Valaki elkezd templomba járni, ígét hallgatni. Jézus Krisztust élete urának és megváltójának tartja, és ezt nem is rejt véka alá, hanem megvallja. Elhagyja a rossz cimborákat, becsületes útra tér stb. Nagyon sommás megállapítása volt reformátorunknak e kérdésről: „ha egy kocsis megtér, azt legelőször lovai fogják megérezni.” Elindítottunk egy imaközösséget, amely imádkozott a konfirmandusokért, valamint minden hétfőn 8 órától ki-ki otthonában imádkozik a lelki ébredésért, a gyülekezetért, településünkért és hazánkért. Új, hiánypótló alkalmak indultak el: fiatal felnőttek beszélgető köre. 7 fő 30 év körüli fiatallal beszélgethetünk, témánk: a céltudatos élet. Családos táborban vettünk részt.

Szellemi épülés:

Gyülekezetünk vonatkozásában Kocsis István: Árva Bethlen Kata című monodramáját mutattuk be 2016. október végén telt házas előadással evangélikus templomunkban. Az előadást követően közönségtalálkozóra került sor a szerzővel, illetve a darab megszólaltatójával, Kökényessy Ági művésznővel. Zircre, illetve a Nemzeti Múzeum Igeidők c. kiállítására küldtünk be Bakonycsernyeről szóló anyagot.

Fizikai építkezések és programok:

2016/17 években elkészült Saskó Márton által készített műemlék orgonánk szerkezeti restaurálása.

Gyülekezeti házunk felújítása széles társadalmi összefogással valósult meg.

Éves tervezett programjainknak reformációi tematikát adtunk. Részt vettünk a Művészetek Palotájában megrendezett Reformációi Gála nyitórendezvényén az egy-

házmegye és a gyülekezetek képviselőivel, majd az egyházmegye jóvoltából közös vacsorán értékelhettük ki közös élményünket.

Az ökumenikus imahetet ez évben tudtuk elsőként megünnepelni a római katolikus testvérekkel együtt, egészen magas egyházi méltóságok jelenlétében. Vendégül láthattuk Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek atyát és Ittész János nyugalmazott püspök urat. Mindkét igei szolgálat maradandó élményt jelentett számunkra. Köszönjük a felénk kinyújtott testvéri kezeket. A Láthatóan evangélikus stratégia szlogenjét kölcsönözve megíjtottuk a templom körül levő hatalmas hársfákat, hogy jobban láthatóvá váljon a dombon épített szépen rendbe tartott műemlék templomunk.

Februárban kezdtük gyülekezeti házunk felújítását, amely december közepére fejeződött be.

Bőjtben a Polgármesteri Hivatal dísztermében dr. Györffy Károly tartott könyvbemutatóval egybekötött előadást a Keresztényüldözés a XXI. században címmel.

Az egyházkerületől ajándékba kapott emlékfa elültetésére Bakonycsernye község közterületén került sor a húsvét utáni első vasárnapon. Az ültetésben segítségünkre volt településünk polgármestere, Turi Balázs és finnországi barátaink is.

Júniusban hittantáborunk volt reformációi tematikával. Júliusban családi táboron vehettünk részt Balatonszárszón. E táborról további részleteket az Evangélikus Élet lapjain olvashattak.

Augusztus végén egy szűk delegációval Wittenbergbe terveztünk utat. Sajnos a jelentkezők az utazást lemondták. Így Molnár István sűri, és egyházmegyei felügyelővel közösen képviseltük gyülekezeteinket a Wittenbergi Magyar Napok rendezvényein.

Az ünnepséget követően aug. 30-tól szeptember 4-ig a wittenbergi Reformáció Világkiállítás egyik standján (Európai Protestáns Egyházak Közössége) mutathattam be gyülekezetünk ökológiai fejlesztéseit és programjait.

Szeptember 30. Szlovák egyházi kórusok XIV. Ökumenikus találkozója és Mihály napi

vásár a reformáció jegyében.

Október 29-én ünnepeltük Bakonycsernyén a reformációi jubileumi istentiszteletet.

Okt. 31.-én a Papp László Sportarénában a Reformáció 500. állami ünnepségén vettünk részt.

Isten akaratából december 16-án 14.00 órától orgona és gyülekezeti ház szentelésén vehettünk részt. Az ünnepséghez kapcsolódva, Zászkaliczky Tamás orgonaművész, a Liszt Ferenc Zeneakadémia tanára ad koncertet megújult hangszerünkön.

2018. januártól indul a reformáció 500+ program sorozatunk. A rendezvénysorozat gerincét egy Emberi Erőforrások Minisztériuma által elnyert pályázat biztosítja. 2018 tavaszán a település képviselő testületével, a leköszönő és a már megválasztott presbitérium tagjaival együtt közösen helyezünk el a Bakonycsernyei Polgármesteri Hivatal épülete előtt a Kálvin-téri, feliratos reformációi utcakövek egy példányát. Azt, amellyel a szépen fejlődő Bakonycsernye község képviselő testülete, a reformáció kulturális és gazdasági örökségére is tekintettel megajándékozta településünk protestáns felekezetű lakóit.

Szarka István

ÉV VÉGI FAVÁGÁS

December 29-én társadalmi munkát hirdettünk a brezovai temetőbe. 8.00 órára várjuk azon testvéreinket, akik szívesen segítenek a temető karbantartásában, az öreg fák kivágásában.

Egyházmegyei Focikupa 2017

Hosszú idő, pontosan 8 év eltelté után ismét Bakonycsernye adott otthont az Egyházmegyei Focikupának. A rendezvény egyik nagy előnye, hogy gyülekezetek látóköréből azokat a csoportokat mozgósítja, akik általában legjobban hiányoznak a templompadokból: a fiatalokat és a férfiakat. Ebből a missziós jellegből adódik, hogy nem is kezdődhetne másképp az alkalom, mint Isten Igéjét hallgatva.

Közeliek és távoliak, közel 100 fő lehetett együtt az egyházmegye legnagyobb templomában november utolsó szombatján, egy hűvös, felhős reggelen, ahol e sorok írója, a megyei ifjúsági lelkész szolgált igehirdetéssel, mely alább teljes egészében olvasható.

Egyházmegye szerzte 10 csapat vállalta a megértetést a tornán: 3 helyi, 2 nagyvelegi, 2 bokodi, egy tatabányai, egy bakonyszombathelyi és egy csákvári. A helyi tornacsarnokban rendezett kupa barátságos, testvéri légkört jól mutatta rögtön a kezdő meccs. Itt a felnőtt focistákból álló címvédő csapat találkozott a bajnokság legfiatalabb indulóival (12 éves kisiskolások). A tavalyi győztes mégsem söpörte le őket a pályáról, hanem inkább egy kedves edzőmeccset játszottak velük, ahol a gyerekek is felépíthették a maguk helyzeteit és még egy gólt is rúghattak az ellenfélnek. További érdekesség volt, hogy a megye három legfiatalabb lelkésze is erősítette saját csapatát: Bence Győző a nagyvelegiekét, Bajnóczi Mórió a bakonyszombathelyieket és Juhász Dénes a bokodiakat.

A nap közepén a finom ebédet a megújult gyülekezeti teremben fogyaszthattuk el, ahol a vendégszeretet változatlanul szívélyes volt, ezúton is köszönet érte.

A döntők megkezdése előtt a nyugodtan folyó programot egy kis izgalom színesítette: kiderült ugyanis, hogy a tavalyi győztes, Csákvár csapata elfelejtette magával hozni a vándorkupát. Ezután két lehetőségük maradt: vagy egy órán belül elhozzák a trófeát, vagy úgy küzdenek, hogy összejöjjen a címvédés. A többi csapat bánatára az utóbbit választották, a csákváriak veretlenül újra megnyerték az aranyérmet. A második helyen Tatabánya végzett, míg a dobogó legalsó fokát Nagyveleg II-es csapata foglalhatta el. A helyi csapatok közül a legfiatalabb volt a legeredményesebb: Bakonycsernye Kisífi csapata a negyedik lett.

Gratulálunk a résztvevőknek és köszönet a szervezőknek. Jövőre újra találkozunk egy új helyszínen!

Focikupa áhítat

Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nekem. Jel. 21,7 Testvéreim a Jézus Krisztusban! Minden nagy sporteseményen elhangzik ez a mondás, hogy a részvétel számít, nem a győzelem. De hát tudjuk jól, hogy ezt általában a vesztesek mondják. Azok, akik eleve az esélytelenek nyugalmával indulnak el. A győzelem fontos, jó érzés, és főleg nekünk, férfiaknak nehéz róla csak úgy lemondani.

Itt pedig már nem csak a sportról és nem is csak a fociról beszélek, hanem az élet minden helyzetéről. Hiszen nem akarunk lúzerek lenni, hanem inkább erősek, rendíthetetlenek és határozottak. Vagy legalábbis fenntartjuk ezt a

látzatot. Ma is, ha körbenézek köztetek, csupa nyertest látok itt. Senki sem úgy jött ide, hogy tők mindegy az egész, úgyse nyerek majd semmit, inkább ki sem állok. Legalábbis ránézésre senki sem így van ma itt. És ez jó hogy így van. Kell egy egészséges önbizalom.

Viszont az a rossz hírem, hogy ma nem lesz mindenki győztes. Ahogy a boltokban tegnap fekete péntek volt, úgy lesz a mai nap néhány csapat számára fekete szombat, mert sajnos érem nélkül mennek haza. De nyugi, oklevelet mindenki kap.

Bizony, vannak csaták, amelyekben nem tudunk győzni saját életünkben sem. Amikor túl nagy a feladat, áthatolhatatlan az akadály, vagy csak nincs elég erőnk. Amikor nem jönnek be a helyzetek, és úgy kikapunk, mint nemrég Luxemburgban, vagy Svájcban, inkább nem is mondok több hasonlatot.

Vagy mégis, de egy Bibliait. Az Ószövetség első könyvében olvasunk Jákob életéről. Ez a srác egy teljesen átlagos, szegényes pásztor családból indult el, de folyamatosan küzdött, harcolt, nyerte a csatáit és egyre gazdagabb lett, egyre magasabbra jutott. Csak hát általában nem az egyenes úton tette ezt. A véreben volt az ügyeskedés és a mások átverése.

Amolyan ókori Stadler József volt, aki amúgy szintén pásztorként kezdte pályafutását, majd a rendszerváltás utáni zavaros időszakban vállalkozóként különböző trükközésekkel és csalásokkal gazdagodott meg. Ő volt az, aki a vagyonnyilatkozatába még Leonardo da Vinci Utolsó Vacsora című képét is beleírta, ami valójában egy freskó és egy milánói kolostor falára van festve... Ezt a Stadlert aztán utolérték csalásai következményei és idős éveit börtönben és bíróságokon töltötte egészen pár napja bekövetkezett haláláig.

A bibliai Jákob is egy megátalkodott csaló volt. Becsapta testvérét, apját, elcsalta az áldást, majd menekül bátyja haragja elől. Leendő felesége családjába bekerülve apósával Lábánnal egymást csapják be, majd innen is nagy haszonnal menekül tovább, vissza szülőföldjére.

Közel 20 év telik el így számára, amikor is jön egy helyzet, ami nagyobb nála és megállásra készíti. A hazavezető úton megtudja, hogy bátyja Ézsau, aki egykor megfogadta, hogy megöli öccsét, most 400 emberrel jön vele szembe. Neki pedig nem voltak katonái, csak a kincsei meg a családjá, elmenekülni pedig már nem lehetett.

Hiába volt mindig ügyes, hiába volt mindig győztes, jött egy helyzet, amiben nem volt semmi jó ötlete. Ezen a ponton szembe kellett néznie rendezetlen életével és múltjával – bűneinek következményei ugyanis utolérték.

Talán mi is mind igyekszünk általában a győztes bőrébe bújni, de számunkra is eljön a pillanat, amikor ránk szakad mindaz, amit rosszul csináltunk egykor. Talán neked is van valakivel egy tisztázatlan viszonyod. Egy bűn, amiért nem kértél bocsánatot, vagy egy sértettség, amiben még nem bo-

csátottál meg. Valami szégyenletes, amit próbálsz elfelejteni és az emlékeid mélyére rejtteni. De vétkünk egyik nagy problémája, hogy az idő nem ad rájuk gyógyulást. Előbb-utóbb eljön a szembenézés ideje nekünk is, mint ahogy Jákobnak is a testvérével. És ott abban a helyzetben képtelenek leszünk a magunk erejéből győzedelmeskedni.

Hogyan oldódott meg Jákob helyzete? Elkezdett imádkozni. De nem ám csak úgy, mint amikor a bajok idején szoktunk pár felületes mondattal imádkozni: Jajj Istenem, segíts rajtam. Ments meg megint, aztán majd megváltozok. Nem. Ennél többre és mélyebbre van itt már szükség. Itt nem csak egy pillanatnyi kellemetlenségen kell túllépni, hanem a végveszélytől akar Jákob megmenekülni. Ebben a helyzetben pedig kézzelfoghatóan megjelent számára az Úr és elkezdtek tusakodni, birkózni egymással.

Ez pedig jól bemutatja azt a lelki tusakodást is, amit a folyton győzni vágyó ember él át az Istennel való találkozásban. Itt már nem győzhetek, itt már nem én leszek a dobogó tetején. Isten az Úr, én pedig az Ő gyermeke vagyok. Ő az erős, én pedig a gyenge.

Jákob a harc végén pedig csak ennyit mond az Úrnak: nem engedlek el, míg meg nem áldasz engem. Azaz elegendő volt a trükközésekből, elegendő volt a rendezetlen helyzetből, a felhalmozott bűneimből. Kérem inkább, Uram a Te áldásodat, bűneim bocsánatát és egy új kezdetet immár veled.

A mi számunkra is kézzelfoghatóvá lett Isten, mégpedig Jézus Krisztusban. Mi már vele találkozhatunk és vele vívhatjuk meg a magunk meccseit. Amíg mindig mi akarunk győzni és akármilyen módon is, de kiharcoljuk a diadalt, addig Jézus csendben vár. Ő akkor jön igazán közel hozzánk, amikor ki tudom mondani, hogy valójában vesztes vagyok. Se önmagam felett, se bűneim felett nem tudok Úrrá lenni. Futok, menekülök, de valójában nem is tudom, hová tartok.

Jézus azonban azért jött el, hogy minket legyőzzön, meggyőzzön és végül vele együtt győztesekké tegyen. Ő meg tud szabadítani bűneink fájó terhetől, segít rendezni a tisztázatlan helyzeteket és megment a ránk váró ítélettől is. Jézus távoli, szentképeken látható, idegen alakjából, pedig személyes Megváltó lesz, aki életem megmentője és életem része is immár. Ezért lett a golgotai kereszten vesztesé, hogy utána minket diadalra vezessen, melynek a vége az örök élet a mennyek országában.

Így lesz igazzá az elején felolvasott Ige, amikor ezt mondja az Úr: A ki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nekem.

Mi itt ma csak egyetlen győztest tudunk majd hirdetni a nap végén, és azt is csak egy csillogó kupával tudjuk majd jutalmazni. Krisztussal azonban mindannyian győztesek lehetünk, nála pedig az ajándék végtelen és minden értéket meghalad. Lépjünk hát pályára, hisz Jézus már vár ránk. Ámen.

Nagy Gábor, lelkész, Súr

Nagyvelegi hírek

AZ ŐSZI TÁBORNAP VENDÉGE VOLT DÁNIEL

Harmadik alkalommal szerveztük meg a nagyvelegi tábornapot, ami a hittanos gyerekeknek egyfajta seregszemléje. Az óvodásoktól a középiskolásokig minden korosztály képviseltette magát ezen az alkalmon, így jött össze a harmincfős gyermeklétszám. A tábornapokon a nyári tábornapban a jól megszokott menetrendet követjük, a reggeli áhítattól egészen az esti záró áhítatig. Ezen az őszi alkalmon most Dániel prófétával ismerkedhettek meg a gyerekek. Dániel hűségét és bátorságát állítottuk példaként eléjük, és beszélgettünk arról is, hogy a fenevadként fenyegető dolgoknak hogyan tudja befogni a száját a mi hűséges Urunk, hogy ne essen nekünk bántódásunk.

Idén november 18-án gyűltünk össze. Ez alkalommal is egy nagy, közös énekléssel kezdtük az együttlést. Aztán Dániel próféta történetének bemutatása után az óvodások elvonultak a számukra kialakított foglalkoztatóba, ahol három fiatal helyi lány játszott és foglalkozott velük egész nap. Az iskolásokkal pedig egy benti, majd egy kinti játékkal folytattuk a napot. Ebéd előtt csoportos foglalkozás keretében beszélgettünk a történetről, és egy rövid vetélkedőben összemérhették a gyerekek Dánielről szerzett tudásukat. A közös ebéd után egy kis pihenőt tartottunk, hogy legyen erő az újabb kinti játékokra, és a csoportonkénti színdarab készítésre. A nap végén a középiskolás fiúk által összeállított és levezetett akadályversenyen küzdhetett meg három kis csapat, végül pedig egy áhítattal zártuk a napot, melyen gyülekezetünk templomi zenekara szolgált, ami még a nyár elején alakult meg.

Nagyon nagy ajándék volt számunkra ez a nap, mert jó újból és újból megtapasztalni, hogy az Isten miként munkálkodik közöttünk, a gyerekek között végzett munkán keresztül. Hálás vagyok ezért a sok életvidám és a hitben is növekvő gyermekért. Mikor végignézek rajtuk, mindig megerősödik a bizalmam afelől, hogy a nagyvelegi gyülekezetnek nem csak múltja és jelene van, hanem Isten kegyelméből jövője is.

ŐSZI GYEREKDELELŐTTÖK A REFORMÁCIÓ HETÉBEN

Azt szerettük volna, hogy az őszi szünet ne csak elmúljon Nagyvelegen, hanem szépen teljen a hittanos gyerekek számára, ezért álmotunk meg a gyerekdélelőttiakat. A négy délelőtti témáját nem volt nehéz kigondolni, hiszen a reformáció ötszázadik évfordulójánál aktuálisabb témát nemigen lehetett találni.

Így hétfőtől péntekig (egy szerdai szünnapal) minden reggel Luther Márton volt a vendégünk. A közös éneklés után történeteket hallgathattunk meg életének különböző szakaszaiból, majd pedig rejtvényeken és különféle feladatokon keresztül lehetett megmutatni, ki, mennyire figyelte Marci bácsi szavait. A délelőtti folyamán a sok játék mellett készítettünk mécesstartókat a reformáció napján megrendezett esti sétához, és október 31-én elültettünk a gyerekekkel három kicsi meggyfát a templom mellé.

Csütörtökön Luther Márton nyomába szegődtek a gyerekek. Mint kincskereső keresték azt a kincset, amit reformátorunk, őket megelőzve már jóval korábban kiásott az egyházunk számára. A kalandos nyomozás végén így találták meg azt a kincsesládát, melyben az evangélium volt elhelyezve. Pénteken pedig egy erdei kirándulásra indultunk, ahol az őszi erdő hangulatát élvezhettük. Valóban úgy érezhettük, mintha az Isten a tenyerén hordozna minket. Reménységünk az, hogy a gyerekek által ültetett fák mellett mi is ültettünk másik tizenhatot, amelyek majd a Szentlélek áldásával gyümölcsöt hoznak.

NAGY FÁBA VÁGTUK A FEJSZÉNKET

A nagyvelegi presbitérium úgy határozott, hogy ebben a tanévben felújítja a templomot ellátó villanyvezetékét, illetve új járdát és új lámpasort készít a templomudvarba. A döntés meghozatalát érzelmileg egy kicsit nehezítette, hogy a szívünkhöz oly közel álló fenyőfasort így ki kellett vágni.

A munkát november 25-én kezdték meg a gyülekezet férfi tagjai a fák kivágásával és az így keletkezett fenyőágak eltakarításával. Karácsonyig még a tuskók eltüntetését tűzte ki célul a presbitérium, az építést pedig 2018 első negyedévében szeretnék végrehajtani, majd pedig tervbe van új fák ültetése is. A munka első szakaszában fantasztikus volt megtapasztalni, hogy ez a maroknyi közösség milyen sok áldozatot képes hozni a gyülekezetért, mert időt, fáradságot és a gépeket sem sajnálva jöttek a férfiak, hogy a roppant munka végére érjenek. Reménységünk, hogy a megújult templomudvar jó példát fog állítani a következő presbitérium elé ahhoz, hogy a következő hat évben is ilyen nagy dolgokat tudjunk véghezvinni.

Bence Győző

Munkaerőhiány az egyházban

Legyetek „a szolgálatkészségben fáradhatatlanok, a lélekben buzgók: az Úrnak szolgálatok.” /Róma 12,11/

Egyre több helyről és több szakmából hallani a címben szereplő első kifejezést: munkaerőhiány. Amikor valahol fellép ez a probléma, ott előbb-utóbb komoly működési probléma lép fel. Lassulnak a folyamatok, egyes feladatokat egyszerűen nem tudnak elvégezni, a megmaradó kevés ember pedig túlterhelve, mások helyett is dolgozik.

Az egyház tekintetében most nem a lelkészhiány kérdését szeretném feszegetni, hanem sokkal inkább a presbiterhiányt. Vagy még pontosabban fogalmazva a gyülekezeti életben és szolgálatban aktív presbiterek hiányát gyülekezeteinkben. A kérdés aktualitását és a gondolatébresztést pedig nem más, mint a 2018-ban esedékes egyházi választások adják. Ez lesz az az alkalom, ahol a gyülekezetek a következő 6 évre megválaszthatják a közösség vezető testületének tagjait, illetve a tisztségviselőket. Amikor erről csak a túlbonyolított bürokrácia jut eszünkbe és mellékes ügynek véljük, akkor valószínűleg nem értjük, mire is hivatott egy megválasztott presbiter a gyülekezetben. Az alábbiakban ennek a kérdésnek pár részletére szeretnék rávilágítani.

Sokat hangoztatott tény, hogy a gyülekezet vezetése nem csupán egy egyszemélyes produkció. Nem lehet mindent a lelkészre bízni és tőle elvárni. Nem azért, mintha félnének a munkától, hanem azért, mert – mint mindenkinek – vannak koraik. Behatárolt az idejük, az energiájuk, a hozzáértésük és a talentumaik száma. Tévedésben él, aki azt gondolja, hogy egy gyülekezet élete csak abból áll, hogy minden vasárnap lezajlik egy egyórás istentisztelet. Ennél jóval sokrétűbb és szerteágazóbb egyházközségeink küldetése. Ez a küldetés pedig csak úgy teljesedhet ki, ha minél többen dolgozunk rajta. Egy lelkész egyszer úgy fogalmazott, hogy nem múlhat egyedül az ő igényességén vagy éppen igénytelenségén egy-egy feladat megvalósítása. Több munkatárs, több szem, több kéz, több tapasztalat, több energia viszont kiemelkedő teljesítményre képes. Ez a felelősség pedig kiemelten hárul a presbiterekre és tisztségviselőkre, akiket a gyülekezet tagjai szavazatukkal, és így egyben bizalmukkal ajándékoztak meg.

A gyakorlatban azonban számtalan kihívással találkozunk a megválasztott elöljárók kapcsán. Nehezen tud bekapcsolódni az a presbiter a

szolgálatba, aki nem vesz részt a gyülekezeti alkalmakon, istentiszteleteken heti, vagy legalább havi rendszerességgel. Ennél még lehetetlenebb az a helyzet, amikor a gyülekezekekről, megbeszélésekről is folyamatosan kimenti magát. Zavarba ejtő tud lenni, amikor a presbiter egy-egy felmerülő feladathoz nem jelentkezik önként, hanem a felkérésre vár. Ezután pedig nem kötelességként, hanem a lelkésznek tett szívességgént végzi el a rá bízott dolgot. Sok szomorú tapasztalat van arra nézve is, amikor valakit kritika ér, vagy ellene mondanak az ötletének, vagy éppen nem az ő akarata valósul meg, akkor megbántottságában minden feladat és döntés elől a háttérbe húzódik, rosszabb esetben lemond a tisztségéről, vagy még rosszabb esetben a gyülekezettől is eltávolodik.

Egy munkaerőhiányos gyülekezetben a lelkész nagyon sok feladatban magára marad, ami miatt a sajátos, lelki feladatokra kevesebb idő és energia jut. Fontos alkalmak, látogatások maradhatnak így el, ami tovább terheli lelkiismeretét és a sikertelenség érzését. Ez pedig sem neki, sem a gyülekezetnek nem jó. Persze a legtöbb közösségben akad egy-két hűséges gyülekezeti tag (lehet, hogy nem is presbiter), aki kitart, és végzi két-három ember helyett is a feladatokat a közösség érdekében. Ők általában idős, régóta nyugdíjas testvérek, akik fiatalokat megszégyenítő kitartással szolgálnak mindazok helyett, akik gyakran csak, mint színházi közönség ülnek be a templompadba. Ilyen keretek között pedig nem fog és nem tud épülni egyetlen gyülekezet sem. Így nem jönnek létre új szolgálati ágak, nem lesznek vonzóak az alkalmak és nem fognak új tagok sem becsatlakozni. A tartósan munkaerőhiányos gyülekezet pedig folyamatosan fogyatkozik, majd végül elhal.

Ezzel szemben milyen szempontok érvényesülnek egy felelős gyülekezeti tag, egy presbiter vagy épp tisztségviselő esetében? Nézzünk erre is néhány lehetséges választ!

Első és legfontosabb jellemző, hogy fontosnak számára a gyülekezeti alkalmak és istentiszteletek. Mindent elkövet azért, hogy ott tudjon lenni, akkor is, ha esetenként ezért át kell ütemezni saját otthoni munkáját vagy pihenését. Lényeges számára az imádság és Isten Igéje is, hiszen megválasztott elöljáróként a hit dolgaiban is példát kell mutatnia. Hívó emberként pedig nem csak a kétkezi munkákban vesz részt, hanem vállalja az esetlegesen rá váró lelki jellegű feladatokat is (pl. látogatás, bátorítás, bizonyoságtétel). Imádságban hordozza a gyülekezetét, az alkalmakat és a lelkészét is.

A presbiter, bár elöljárója a gyülekezetnek, de ez nem érdem vagy kitüntetés, hanem szolgálat. Ahogy Jézus is oktatta a tanítványait: „aki naggyá akar lenni közöttetek, az

legyen szolgálatok” (Mk. 10,43).

Az ideális presbiter nem mondja sóhajtozva, hogy „ezt meg kéne csinálni”, hanem inkább elgondolkodik, hogy „én ezt hogyan tudnám/kivel tudnám megcsinálni?”. Nem várja el, hogy minden munkában részt vegyen a lelkész is, hanem igyekszik őt felszabadítani azokra a lelki, gyülekezeti szolgáltatásokra, melyek elsősorban az ő feladatai.

A felelős elöljáró nem úgy tekint a gyülekezet háza tájára, (templomára, gyülekezeti házára, járdájára, udvarára), hogy ez a lelkészé, vagy általában valakié, hanem úgy, mint a sajátjára, amiért ő maga is felelős. Éppen ezért nem másra vár, nem magában kritizál, amikor elvégzendő feladatot vesz észre, hanem munkához lát, vagy megszervezi az adott munkát.

Támogatja a gyülekezet lelkészét és többi vezetőjét, nem csak építő kritikával, hanem pozitív megerősítéssel is. Nem csak a hibákra hívja fel a figyelmet, hanem elismeri, amikor valami jól sikerült. Nem csak a problémákat vázolja, hanem felkínálja segítségét a megoldáskeresésben is.

Gyülekezeti munkáját önkéntesként, szolgálatként végzi, azért fizetséget nem vár el. Bár örül a dicséret és köszönet minden formájának, de a végső, igazi elismerést az Egyház Urától reméli, aki egykor „megfizet mindenkinek cselekedetei szerint” (Máté 16,27).

A sort még hosszan lehetne folytatni. Hadd bátorítsam a Kedves Olvasót, hogy ezt tegyük is meg a magunk gyülekezetében, presbitériumában.

Hiszem azt, hogy bármelyik gyülekezet, akár kis létszámmal, akár falusi községben is lehet életerős, virágzó és vonzó közösség. Ennek azonban fontos feltétele, hogy működtetését ne csak egy-két embertől várjuk, hanem Istenre nézve, hívásának engedelmeskedve vessük latba a magunk talentumait is. Az Úr nagy családjában mindenkinek van, mindenkinek lenne feladata. Lelkésznek, felügyelőnek, tisztségviselőnek, presbitereknek és gyülekezeti tagoknak egyaránt. Keresztségünk hát meg a magunk szolgálatát és álljunk bele az Úr munkájába még ma!

Nagy Gábor, lelkész, Súr

ALKALMAINK

Istentisztelet:

Minden vasárnap és ünnepnapon, Súrón 9.00, Bakonycsernyén 10.30.
Nagyvelegen 11.00 Minden hónap első vasárnapján, úrvacsora Bakonycsernyén, Súrón. Nagyvelegen.

Szórvány istentisztelet:

Minden hónap első vasárnapján: Bodajkon 15.00

Bibliaórák:

Bakonycsernye: Kedden a Béke-telepen 15.00, Csütörtökön a lelkesi hivatalban 15.00.

Irodalmi kör

Csütörtökön 16.00 a könyvtárban kihirdetés szerint

Céltudatos élet, beszélgető kör kéthetente, megbeszélés szerint

Bodajk: Havonta egy alkalommal megbeszélés szerint magánházaknál

Énekkari próbák:

Örömhír kórus: szerdán 18.00 a gyülekezeti irodában

Ifi órák

Konfirmációi oktatás Bakonycsernye: péntek 16.00

Kis ifi Bakonycsernye: péntek: 17.00; Nagy Ifi 17.30

 ÜNNEPI ALKALMAINK 	
Időpont	Alkalom
B A K O N Y C S E R N Y E	
Dec. 24-én 18.00	Karácsony esti istentisztelet a templomban
Dec. 25-én 10.30	Istentisztelet úrvacsorával a templomban.
Dec. 25-én 15.00	Gyermekek karácsonyi szolgálata
Dec. 26-án 10.30	Istentisztelet úrvacsorával a templomban
Dec. 31-én 18.00	Óév-esti istentisztelet a templomban
2018. Jan. 1-én 10.30	Újév napi istentisztelet úrvacsorával a templomban
2018. Jan. 6-án 10.30	Vízkereszt istentisztelet a templomban
S Ú R	
Dec. 17. 9.00	Ádventi istentisztelet a decemberi születésnaposok köszöntésével
Dec. 17. 18.00	Ádventi gyertyagyújtás az evangélikusok szolgálatával
Dec. 24-én 16.00	Szentesti istentisztelet a templomban a gyerekek szolgálatával
Dec. 25-én 9.00	Karácsonyi istentisztelet úrvacsorával.
Dec. 26-án 9.00	Karácsonyi istentisztelet
Dec. 31-én 16.00	Óév-esti istentisztelet, ahol megemlékezünk az évben megkeresztelt, megeskett és eltemetett testvéreinkről.
2018. 01.1-én 16.00	Újév napi istentisztelet úrvacsorával
N A G Y V E L E G	
Dec. 24-én 17.00	Istentisztelet a templomban
Dec. 25-én 11.00	Istentisztelet úrvacsorával a gyülekezeti teremben
Dec. 26-án 11.00	Istentisztelet a gyülekezeti teremben
Dec. 31-én 17.00	Óév esti istentisztelet a gyülekezeti teremben
2018. 01.1-én 11.00	Újév napi istentisztelet a gyülekezeti teremben
B O D A J K	
Dec. 25-én 15.00	Istentisztelet úrvacsorával a református templomban
2018. Jan.7-én 15.00	Istentisztelet a református templomban

MEGHÍVÓ

A Bakonycsernyei Általános Iskola és Alapfokú Művészet-
oktatási Intézmény diákjai és tantestülete szeretettel vár
mindenkit december 21-én 17.00 órai kezdettel tartandó
karácsonyvárára és ádventi gyertyagyújtásra az evangéli-
kus templomba.

Köszöntő: Bihari Róbert igazgató

Ádventi gondolatok: Szarka István esperes

Fellépnek az iskola diákjai, és a pedagógus kórusa

ANYAKÖNYVI HÍREK

A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN RÉSZESÜLT

Bakonycsernyén:

- Cseh Réka - Cseh Péter és Szolga Andrea
- Steiner Barbara - Horváth Tamás és Steiner Erzsébet
- Steiner Leila Vanessza - Horváth Tamás és Steiner Erzsébet
- Hanzli Janka - Hanzli Ferenc és Bauer Krisztina

Súrón:

- Borszuk Martin Adrián – Borszuk Viktor és Barabás Erika

Nagyvelegen 2017. évben:

- Kadlecsik Hanna - Kadlecsik Imre és Dreska Edina
- Czetti Ádám - Czetti Attila és Zsigmond Melinda
- Czetti Tamás - Czetti Attila és Zsigmond Melinda
- Démi Gréta - Démi Attila és Kulcs Bernadett
- Jányi Bálint - Jányi Róbert és Németh Erzsébet
- Cziráky Tamás - Cziráky Gábor és Süller Zsuzsanna
- Polovitz Tamara - Polovitz Tamás és Schwarcz Adrienn
- Nagy Tamás - Nagy Tamás és Szloboda Judit
- Radocha Benett - Radocha Zsolt és Major Renáta

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK:

Nagyvelegen 2017. évben:

- Mike Dávid és Nagy Krisztina
- Máté Ákos és Nagy Teréz
- Farkas Károly és Cseszneg Szilvia

A FELTÁMADÁS REMÉNYSÉGÉBEN KÍSÉRTÜK UTOLSÓ FÖLDI ÚTJÁRA

Bakonycsernyén:

- Piller Imréné 91
- Hanzli József 70

Nagyvelegen 2017 évben:

- Baltz Istvánné született Major Gizella 57
- Móder Ignácné született Németh Margit Piroska 89
- Németh Istvánné született Molnár Mária 65
- Nagy László 76

Németh István testvérünket 71 éves korában

*Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak
fáradásaikból, és cselekedeteik követik őket*

ÁLDOTT ÜNNEPEKET!

*Egyházközségeink és Evangélikus Óvodánk dolgozói nevében hálásan
megköszönjük, hogy 2017-ben is támogatták szolgálatainkat. Köszön-
jük az értünk elmondott imádságokat, adományait, társadalmi
munkájukat, egyházfenntartói járulékok befizetését és alapítványi
támogatásait.*

*Az előttünk lévő év éppen úgy reménységgel teljes, mint
amit már magunk mögött hagytunk. Hiszen a halál ha-
talmát megtörő Úr, a Feltámadott Jézus Krisztus így
biztat: „Én adok majd a szomjazónak az élet vizének
forrásából ingyen.” Jel 21,6c Nincs tikkasztó szomjúság
sem léleknek sem testnek, ott ahol Ő az Úr és jelenléte-
vel betölt minden szükségét.*

*E gondolatok jegyében kívánunk minden kedves olvasónknak, örömteli
és békés karácsonyt, valamint Krisztusban megáldott új esztendőt! A
Bakonycsernyei, Sári, Nagyvelegi Evangélikus Egyházközségek elnök
ségek, lelkesek, és presbitériumai nevében.*

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség kiadványa
Bakonycsernye Dózsa Gy. u. 1
Tel/Fax: 22-592-000
Mobil: 06-20-9815923; 06-20-770 3008
Email: istvan.szarka@lutheran.hu
Felelős kiadó: Szarka István esperes
Számítógépes szerkesztés: Csernyin Sándor
Email: cseryin@freemail.hu
Web cím: <http://bakonycsernye.lutheran.hu>